Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	6To/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8420010425
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Emil Dubňanský
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2022:8420010425.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.LM., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2022, v trestnej veci obž. M. G. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, 2 písm. c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/91/2020 zo dňa 19. januára 2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného M. G..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/91/2020 zo dňa 19. januára 2022 bol obžalovaný M. G. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 11. 1. 2020 v presne nezistenom čase, po predchádzajúcej konzumácii alkoholických nápojov, v izbách s číslom 1 a 2 penziónu Vecchio Mercato na ulici Starý Trh 65 v meste Kežmarok s poškodenou G. C. a poškodeným M. T. odcudzil v uvedenej neuzamknutej izby číslo 2, ktorú využíval spolu s poškodenými, kľúče od osobného motorového vozidla značky Ford Fiesta, červenej farby evidenčného čísla BL XXX MB v hodnote minimálne 3.800,- €, patriace G. C., ďalej z vrecka bundy poškodenej G. C., nachádzajúcej sa taktiež v uvedenej izbe odcudzil peňaženku, čo bolo staršie puzdro z mobilného telefónu Nokia, v ktorom sa nachádzali dve bankomatové karty E. E. k účtu č. E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedené na meno poškodenej G. C. a finančnú hotovosť v sume približne 30,- €, následne taktiež z vrecka uvedenej bundy odcudzil občiansky preukaz a zdravotnú kartu vedené na osobu G. C., ako aj euromince v hodnote približne 15,- €, pričom následne s odcudzenými vecami vyšiel z penziónu Vecchio Marcato, kde z bankomatu spoločnosti E. E. a.s. v meste L. vykonal prostredníctvom odcudzenej bankomatovej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX tri neoprávnené výbery finančnej hotovosti v čase 22:35:51 hod. dňa 11.1.2020, v čase 22:37:35 hod. dňa 11.1.2020 a v čase 22:38:18 hod. dňa 11.1.2020, každý v sume 150,- €, pričom následne sa vrátil na ulicu Starý trh pred hlavný vchod penziónu Vecchio Mercato, kde za pomoci odcudzeného pravého kľúča nastúpil do tam odparkovaného uzamknutého osobného motorového vozidla značky Ford Fiesta, z ktorého odcudzil finančnú hotovosť vo výške 850,- €, ktorá sa nachádzala v peňaženke čiernej farby v odkladacom priečinku pred sedadlom spolujazdca a s týmto vozidlom následne ako nevodič odišiel, pričom spôsobil dopravnú nehodu a to tak, že pri cúvaní zadnou ľavou časťou motorového vozidla Ford Fiesta narazil do prednej časti tam odstaveného motorového vozidla továrenskej značky Mercedec Benz, EČ: KK668CJ, na ktorom spôsobil škodu vo výške 6.860,06 € poškodenej L. H. a vozidlo Ford Fiesta, s ktorým z miesta nehody odišiel, nechal odstavené neuzamknuté na vedľajšej ulici Fraňa Kráľa pred rodinným domom s popisným číslom 6, v meste Kežmarok, pričom následne z uvedeného miesta odišiel na ulicu Jakuba Kraya,

odkiaľ sa osobným motorovým vozidlom značky Dacia, bielej farby taxislužby Autotaxi prepravil do mesta Žarnovica, kde z bankomatu spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s. v meste Žarnovica vykonal prostredníctvom odcudzenej bankomatovej karty ďalšie tri neoprávnené výbery finančnej hotovosti v čase 02:22:29 hod. dňa 12.1.2020, v čase 02:23:07 hod. dňa 12.1.2020 a v čase 02:23:53 hod. dňa 12.1.2020, každý v sume 150,- €, čím týmto konaním spôsobil krádežou finančnej hotovosti a neoprávnenými výbermi škodu poškodenej G. C. vo výške 945,- €, poškodením vozidla a odcudzením kľúčov od vozidla škodu poškodenej G. C. vo výške 1.557,50 € a krádežou finančnej hotovosti škodu poškodenému M. T. vo výške 850,- €.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 23 (dvadsaťtri) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd prvého stupňa zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk 1/2020 zo dňa 12. 8. 2020 právoplatný dňa 12. 8. 2020, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného dohľadu na 3 (tri) roky a trestu prepadnutia veci - loveckého noža značky STAINLESS s plastovou rukoväťou imitácie parožia, ostatné výroky tohto rozsudku ostali nedotknuté.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci - loveckého noža značky STAINLESS s plastovou rukoväťou imitácie parožia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený tiež trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku prvostupňový súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným stranám - Mgr. G. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. T. XXXX/X, F., okres D. škodu vo výške 945,- Eur a M. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. č. XX, okres D., prechodne bytom E. N.. XX, D. škodu vo výške 850,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bola poškodená Mgr. G. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. T. XXXX/X, F., okres D. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste. V neskoršie predložených dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom ustanovenej obhajkyne v úvode rekapituluje trest, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Kežmarok v tejto prejdnávanej veci a ako aj trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk 1/2020 zo dňa 12. 8. 2020, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Obžalovanému bol z dôvodu spáchania teraz súdeného trestného činu skôr ako bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov ukladaný súhrnný trest, pričom tento trest považuje strana obhajoby za dostačujúci na nápravu páchateľa a navrhuje, aby sa postupovalo v zmysle § 44 Tr. zákona. Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a trestu odňatia slobody Prešov vyplýva, že obžalovaný je hodnotený pozitívne. Aj zo správy mesta Žarnovica je zrejme, že obžalovaný nebol riešený komisiou v meste. Obžalovaný sa ku skutku v plnom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval. Skutok spáchal vo veku blízkom veku mladistvých. Na základe uvedených dôvodov, preto obžalovaný navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a sám vo veci rozhodol tak, že v zmysle § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu a ďalšieho trestu, alebo vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a opodstatnený a preto navrhuje odvolanie smerujúce čo do trestu zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila aj poškodená G. C., ktorá má za to, že po prepočítaní výšky trestu sa obžalovanému navýšil trest o 12 mesiacov, čo si myslí, že je adekvátne k tomu, čo urobil. Nesúhlasí s tým, aby súd zrušil a prípadne znížil uložený trest, ktorý následne cituje z napadnutého rozsudku.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. mája 2021, po zákonnom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci boli podané odvolania obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené tak, ako to vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku, pričom obžalovaný tam uvedeným konaním naplnil ako po objektívnej tak aj po subjektívnej stránke obligatórne náležitosti súdených prečinov.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu) a priťažujúcu okolnosť uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona (bol už za trestný čin v minulosti odsúdený). S uvedeným hodnotením týchto okolnosti sa stotožnil aj krajský súd a na ich odôvodnenie v celom rozsahu odkazuje.

Pri určovaní druhu a konkrétnej výmery trestu okresný súd prihliadol na zásady uvedené v § 34 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchateľa, jeho pomery, možnosť nápravy páchateľa a tiež na účel trestu. Zároveň pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona, vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej trestnej veci obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk/1/2020 a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody. Vychádzajúc z ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá trest odňatia slobody za dva alebo viac trestných činov, z ktorých aspoň jednej je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti pritom najprísnejšie trestným činom je obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona. Pri obzvlášť závažnom zločine vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na dvadsať až na dvadsaťpäť rokov. Súčasne podľa zásad ukladania súhrnného trestu, trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Uvedené skutočnosti viedli okresný súd k záveru o nutnosti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. V danom prípade neboli zistené žiadne okolnosti odôvodňujúce aplikáciu § 39 Trestného zákona, preto prvostupňový súd uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, pričom mal za to, že na nápravu páchateľa a ochranu spoločnosti je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov a 6

mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest bolo potrebné uložiť na zabezpečenie generálnej a individuálnej prevencie, ktorá je zmyslom Trestného zákona. Zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk 1/2020 zo dňa 12.08.2020 právoplatný dňa 12. 8. 2020, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného dohľadu na 3 (tri) roky a trestu prepadnutia vec loveckého noža značky STAINLESS s plastovou rukoväťou imitácie parožia, kedy ostatné výroky tohto rozsudku ostali nedotknuté.

Okresný súd mal po zvážení všetkých okolností predvídaných v § 34 Trestného zákona za to, že takto uložený trest zabezpečí náležitú ochranu spoločnosti a zároveň bude viesť obžalovaného k tomu, aby sa v budúcnosti vyvaroval akejkoľvek trestnej činnosti. Pretože obžalovaný bol rozsudkom odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, bol mu uložený v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad, ktorý za splnenia týchto podmienok musel prvostupňový súd uložiť. Jeho dĺžku v zmysle § 78 odsek 1 Trestného zákona určil na 3 roky, teda v hornej zákonom stanovenej doby (od jedného do troch rokov). Prihliadol pritom na recidívu obžalovaného. Súčasne bol v zmysle § 60 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona uložený obžalovanému aj trest prepadnutia vecí použitej na spáchanie trestného činu, a to lovecký nôž značky STAINLESS s plastovou rukoväťou imitácie parožia a taktiež aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných, potenciálnych páchateľov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trest pritom realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchateľ zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Páchateľ je pritom súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, kedy je nevyhnutné celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu.

Vychádzajúc z uvedeného sa preto krajský súd v celom rozsahu stotožnil s trestom uloženým okresným súdom a jeho výmerou, pričom s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorá bola doposiaľ už viackrát súdne trestaná, ako aj na okolnosti spáchania činu, má tiež za to, že súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 23 a pol roka, t.j. mierne nad stredom zákonom stanovenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá pre ukladanie trestov uvedených v Tr. zákone, tak z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie. Nemožno totiž ponechať bez povšimnutia, že teraz súdenej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil 11.1.2020, pričom uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené 17.01.2020, a dokonca bol v tom čase aj obmedzený na osobnej slobode a to zadržaním (aj keď na druhý deň, t.j. 18.01.2020 bol prepustený zo zadržania). Obžalovaný aj napriek tomu už o dva dni, t.j. 20.01.2020, spáchal ďalšiu a to oveľa závažnejšiu trestnú činnosť a to obzvlášť závažný zločin vraždy. U obžalovaného potom možno dospieť k záveru, že nemá žiadnu úctu k dodržiavaniu zákonov a dokonca ani k ľudskému

životu. Napokon u obžalovaného nejde o prvé spáchanie takejto teraz súdenej trestnej činnosti (a to vo vzťahu k prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona), čo vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/101/2016 zo dňa 28.11.2016, kedy mu bol za vyššie uvedené trestné činy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace zo zaradeným na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 6.6.2018. Obžalovaný bol pritom, pred spáchaním prejednávaných skutkov, už 4-krát súdne trestaný a aj keď v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, pri posudzovaní osoby páchateľa a jeho sklonov k dopúšťaniu sa trestnej činnosti, možno aj na tieto odsúdenia prihliadať, keďže sa zahladzuje odsúdenie a nie samotné spáchanie trestného činu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, že na nápravu páchateľa a odradeniu iných od páchania takejto trestnej činnosti z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie, je potrebný výkon uloženého trestu odňatia slobody v takej výmere ako ju určil súd prvého stupňa.

Zákonu zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vychádzajúc z vyššie uvedené je teda rozhodnutie okresného súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zákonné. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest k obzvlášť závažnému zločinu vraždy.

Keďže obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest k obzvlášť závažnému zločinu, v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 Trestného zákona mu bol obligatórne uložený aj ochranný dohľad, pričom za primeranú považoval aj krajský súd dobu 3 rokov.

Za zákonné považuje odvolací súd aj výroky o uloženom treste zákazu činností a o náhrade škody, ktoré neboli podrobené osobitnému prieskumu, keďže žiadna z procesných strán tieto výroky nenapádala.

Vo vzťahu k obžalovanému namietanému uloženému prísnemu trestu odňatia slobody a návrhu na upustenie od uloženia súhrnného trestu, krajský súd poukazuje na odpis z registra trestov, podľa ktorého má obžalovaný 5 záznamov, za rôznorodú trestnú činnosť (krádeže, marenie výkonu úradného rozhodnutia, sexuálne zneužívanie), pričom obžalovaný bol už vo výkone trestu odňatia slobody. Teda obžalovaný sa aj napriek výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody z toho nepoučil, nezačal viesť riadny život a dopustil sa ešte oveľa závažnejšej trestnej činnosti. Aj keď došlo k uloženiu zvýšeného súhrnného trestu odňatia slobody o jeden rok (t.j. na 23 a pol roka) oproti trestu uloženému obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk/1/2020 zo dňa 12.08.2020 (22 a pol roka), ani odvolací súd nemal za to, aby vzhľadom na hore uvedené, bolo možné u obžalovaného pristúpiť k upusteniu od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zákona, keďže na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa je potrebné naňho pôsobiť ešte prísnejším trestom. Krajský súd má za to, že takto uložený súhrnný trest odňatia slobody obžalovanému dostatočne aplikuje všeobecné zásady platné pre ukladanie trestov, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Odvolací súd už len záverom poukazuje aj na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolania zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie
je prípustný.